

Τῆ 15' τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ

Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος (†298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου (†1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ (†1579), Ἀποστόλου (†1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἀγίου. Ἰωσήφ ὁσίου τοῦ ἡσυχαστοῦ (†1959).

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\underline{\omega} \underline{\pi} \underline{\Delta} \iota - \theta$

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου $\underline{\Delta}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου $\underline{\Delta}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εἰκόνας.

Ἦχος $\underline{\omega} \underline{\pi} \underline{\Delta} \iota - \theta$

Τ ην α α χραν τον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α

γα θε ^Δ αι τὰ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η
 μων Χρι στε ο Θε ος ^ε βλ η σει γαρ ην δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ^Δ ι να ρυ ση ς
 ε πλα σας εκ της δλ λει ας του εχθρ ^ε ο θεν ευ χα
 ρι ζως βο ω μεν σοι ^Δ χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον ^Δ

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα
 ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε
 ο το κε ^π με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ
 πα α αρ χου σα της ζω ης ^Δ και ταις προ σβει αις
 ταις σαις ^Δ λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η
 μω ω ω ω ν ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν, ἄχραντε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃ· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

**Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ ἄ τῆς Ἑορτῆς,
καὶ τῆς Ἀγίας Εἰκόνας.**

**Τῆς ἑορτῆς ὁ ἄ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Πανηγυριζέτωσαν οἱ θεόφρονες.**

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ ἄ. Ῥχος ἄ. Ὁ εἰρμός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη
σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς,
ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων, τῷ σῶ ἄδοντας
Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται. **(δίς)**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμφεπονεῖτο αὐτῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά
σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ
περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ
τὴν σεπτὴν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν
κυήσασα· ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ
φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν
τῷ Υἱῷ, ἐγείρη διαιωνίζουσα.

**Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας Εἰκόνας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σῆς Ἐκσφράγισμα, Σῶτερ, ὄψεως σέβω.**

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ῥδὴ ἄ. Ῥχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος,
εὐδοκία πατρικῆ, μὴ ἀπανηνάμενος μορφῆς, ἐχαρίσατο ἡμῖν θεῖον

Ἐκτύπωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὄρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτεῖαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῆ, καταλέλοιπεν ἡμῖν εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Δόξα.

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτήν, ἐδραιώσας καὶ μορφῆς τῷ Ἐκτυπώματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχὼν, πᾶσι Παναμώμητε βροτοῖς, καθωράθη οὐκ ἐκστὰς οὐ ἦν τὸ πρότερον.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠχος α΄.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος. **(δίς)**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσί, δόξη ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἢ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμφύχῳ κιβωτῷ, δόξη τῆς Θεότητος, ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Τοῦ ἀγίου μανδηλίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καταστολῆ τῶν ἀρετῶν, περιέδησας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικήν, καρδίαν συνασπισμόν, ἐκζητῆσαι, σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συλῆσαι θέλων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτά, παρέδωκεν ἀναιδῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Δόξα.

Φαιδρῶς ἠγάλλετο ποτέ, ὁ Δαυΐδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἀγίας· καὶ νῦν ὁ σκῆπτρα λαχὼν, ἰθύνειν βασιλικά, πλέον χαίρει, θείῳ Ἐκτυπώματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥιζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου

Παρθένε, φουεῖσαν παρακοήν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνή,
προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς ἀγίας Εἰκόνας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐδέσσης βασιλεύς, Βασιλέα τῶν ὅλων, οὐ σκῆπτρα καὶ στρατόν,
ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοὺς σε
ικέτευε, τὸν Θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι. Ἐκμαγεῖον
δέ, ὡς σοῦ ὄρων ἀνεβόα· Θεὸς μου σὺ καὶ Κύριος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.**

Ὁ πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστῶς,
τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε
Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν
Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἣν πίστει ἐορτάζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις
ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ
ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας
ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου
ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων
ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς,
τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι
γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις
ἐλλάμψεως, παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ,* ὁ μήτραν
οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Διομήδους.
(†300)**

Στίχ. Ἦθλησε καὶ ζῶν καὶ θανῶν Διομήδης,
Προαιρέσει ζῶν καὶ νεκρὸς τομῇ κάρας.

Ἐκτη καὶ δεκάτη νέκυς ἐτμήθη Διομήδους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ,

Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλκιβιάδης ἐν Λουγδούνῳ, πυρὶ τελειοῦται ἐν ἔτει ροζ' (177). Καὶ μνήμη τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων Σάγκτου διακόνου ἐκ Βιέννης, Νατούρου ἢ Ματούρου νεοφωτίστου, Ἀττάλου τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ Βλανδίνης τῆς δούλης, Ποθεινοῦ Ἐπισκόπου Λουγδούνου.

Στίχ. Ἀλκιβιάδου σάρκα πῦρ κατεσθίει,

Μωσῆς ἂν εἶπε θεῖος ὡσεὶ καλάμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἀγίων τριακοντατριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Στερρόδς στρατός τε καὶ συνασπισμὸς μέγας,

Εἴφει πεσὼν, στράτευμα δαιμόνων τρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου Μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ Βασιλίδα τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στίχ. Ἐν σινδόνι ζῶν ἐξεμάξω σὴν θεάν,

Ὁ νεκρὸς εἰσδὺς ἔσχατον τὴν σινδόνα.

Εἰς τὸ Κεράμιον·

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον

Φέρει κέραμος, παντοτεῦκτα Χριστέ μου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας, ἣν ἐδείξατο τότε ἀποστρέψας μετ' αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς, μεσιτεία τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. (717)

Στίχ. Ὑπέρμαχος σὺ τῶν πολιτῶν ὠράθης,

Θραύουσα ἐχθροὺς Ἀγαρηνοὺς ἀθέους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢ ἐν τῷ ναῶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐξάντλησις τοῦ ἀγιάσματος, καὶ αὐθις ἀνάδοσις.

Στίχ. Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων.

Πληρουμένη δέ, θαυματουργεῖ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη γίνεται τῆς μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, οὗ παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος Θεός. (542)

Στίχ. Στῆσον φόβῳ σῶ ἡμῶν τὰς διανοίας

Τῇ σαλεύσει, Δέσποτα, γῆς θεμελίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Α' Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ μετὰ τῆς Ἁγίας Ἐλένης τῆς Αὐγούστης ἀνευρόντος καὶ ὑψώσαντος τὸν Τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐν τῇ Α' Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ παρακαθήσαντος, ἐν ἔτει τλγ' (333)

εἰρηνικῶς κοιμηθέντος.

Στίχ. Ὁ Μακάριος, ποιμὴν Ἁγίων Τόπων,

Ἐν τῷ μακαρίων συντέτακται τόπῳ.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Νεῖλος ὁ Ἐρικουσίσιος. ἀνακαινιστὴς τῆς μονῆς τοῦ Γηρομερίου ἐν Θεσπρωτίᾳ τῆς Ἡπείρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1340)

Στίχ. Μονὴν ἰδρύσας Ὁδηγητρίας Νεῖλος,

Λαμπρῶς πρὸς Μονὰς ὠδηγήθη τὰς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ὁσιομάρτυρος Νικοδήμου τοῦ ἐκ Μετεώρων, μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει ,αφνα΄ (1551).

Στίχ. Τί δαὶ σὺ Νικόδημε; Εἶπε σὸν πάθος.

Τεθανάτωμαι δι' ἀγάπην Κυρίου.

Ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Τιμόθεος, ἀρχιεπίσκοπος Εὐρίπου, ὁ κτήτωρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1578)

Στίχ. Τιμήσας Τιμόθεος Θεόν, τοῖς ἔργοις,

Τιμῆς παρ' αὐτοῦ ἠξίωται τῆς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία. (†1579)

Στίχ. Γέρα πρέπουσι Γερασίμῳ τῷ νέῳ,

Τῷ τοῖς γέρασι τῶν παλαιῶν στεφθέντι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου νεομάρτυρος Ἀποστόλου, τοῦ ἐκ τῆς κωμοπόλεως Ἁγίου Λαυρεντίου ἔλκοντος τὴν καταγωγὴν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Σουλτὰν Μεχμέτ τοῦ Δ', ἐν ἔτει ,αχπς΄ (1686).

Στίχ. Ἀπῆρας ὄντως εἰς μονὰς τῶν Ἀγγέλων,

Πτεροῖς ἀγώνων φαίδιμος λίαν μάκαρ.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Σταμάτιος ὁ ἐκ Βόλου, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αχπ΄ (1680), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Σταμάτιος εὔρε τῶν κάτω στάσιν,

Ἄεικίνητον δ' εὔρε τῶν ἄνω δρόμον.

Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων ἐν Μεγάρους, Σεραφεῖμ, Δωροθέου, Ἰακώβου, Δημητρίου, Βασιλείου, καὶ Σαράντου. (1798)

Στίχ. Ἐξ ἐγκάτων γῆς Μαρτύρων τὰ ὀστέα,

Ἐν Μεγάρους ὤφθησαν πηγαὶ χαρίτων.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Δανιήλ, ὁ ἐκ Τσιοτίου (Φαρκαδόνα) καταγόμενος, καὶ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μεγάλου Μετεώρου ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1551)

Στίχ. Ἐκ Τσιοτίου ἀπῆλθες θεοφόρε,

Καὶ ἐν τῷ βράχῳ ἀνῆλθες θεηγόρε,

Ἐνθα θεοφιλῶς ἠσκήθης ἀπαύστως,

διὸ σὺ ἔλαβες στεφάνους ἐσχάτως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος

Δημητριανού τοῦ Νέου, τοῦ ἐν Λευκοπετριᾷ τῆς Κύπρου μαρτυρήσαντος.

Στίχ. Δημητριανός, Χριστοῦ ἀγάπη ζήσας,

Τῇ μαρτυρικῇ σφαγῇ Χριστῷ ἠνώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, ἐπισκόπου Λητῆς καὶ Ῥεντίνης, τῆς ἐν Μακεδονίᾳ, εἰρηνικῶς τελειοῦται, ἐν ἔτει ,αυϚ´ (1490).

Στίχ. Χορήγει κρείττω, τοῖς εὐλαβῶς εὐφημοῦσί σε, ὡς ἔνθεον φίλον τοῦ Σωτῆρος, ἱερέ Ἀκάκιε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, ἐν τῷ ὄρει Ὁσόγκοβο ἀσκήσαντος κατὰ τὸν ια΄ αἰῶνα, ἐν τοῖς ὄροις Ῥωμυλίας καὶ Πελαγονίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὅση δέδοται τῷ Ἰωακείμ χάρις!

Σαρκὶ γὰρ χοροῖς Ἀγγέλων ἠμιλλήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Β΄, ἀρχιεπισκόπου Σερβίας.

Στίχ. Εὐσταθῆ τὴν ναῦν Σερβίας Ἐκκλησίας,

Ὁ Εὐστάθιος ἐτήρησε σωφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥαφαήλ τοῦ ἐν Μπανάτῳ.

Στίχ. Ῥαφαήλ ἔχων ἀγγελικὸν τὸν βίον,

Χαίρων κοιμηθεὶς συνοικεῖ τοῖς ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου ὀσιομάρτυρος Χριστοφόρου Γκουριέλι τοῦ ἐν Δαμασκῷ μαρτυρήσαντος, κατὰ τὸν ιε΄ αἰῶνα.

Στίχ. Φέρων, Χριστοφόρε, Χριστὸν σῆ καρδιά,

Τούτῳ παρέστης Αὐτὸν ὁμολογήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἀγίων νεομαρτύρων Κωνσταντίνου Μπρανκοβεάνου-Καντακουζηνοῦ, ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων, τῶν υἱῶν αὐτοῦ Κωνσταντίνου, Στεφάνου, Ῥάδου καὶ Ματθαίου, καὶ τοῦ συμβούλου αὐτοῦ Γιαννάκη Βακαρέσκου, τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καρατομηθέντων ἐν ἔτει ,αψιδ´ (1714).

Στίχ. Ἡγεμονικὴ ἐξὰς σεπτῶν Μαρτύρων,

Δίδωσι κάρας Χριστῷ πανθηγεμόνι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου.

Ἦχος ἔ Πα ρ

ὠδὴ α'

Π ε ποι κιλ με νη τη θει α δο ξη η ι
ε ρα και ευ κλε ης Παρ θε νε μνη μη σθ παν
τας συ νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τας πι ςας
εξ αρ χς της Μαρι αμ με τα χο ρων και τυ μπανων
τω Σω α δοντας Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι
δε δο ο ξα α σται

ὠδὴ γ'

Η δη μι ρο γι κη και συ νε κτι κη των
α παν των Θε ου σο φια και δυ να μις α
κλι νη α κρα δαντον την Εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι
στε μο νος γα αρ ει α γι ος ο εν α γι οις α
να παυ ο ο με ε νος

ὠδὴ δ'

Ρ η σεις Προ φη των και αι νιγ μα τα την σαρ κω
σιν υ πε φηναν την εκ Παρ θε νθ σθ Χρι στε φεγ

γος αστρα πης σθ εις φως ε θνων εξ ε λευ σε σθαι

και φω νει σοι α βυσσος εν α γαλ λι α σει τη

δυ να μει σθ δο ξα φι λα ανθρωω πε

ὠδὴ ε΄

Tο θει ον και αρ ρη τον καλ λος των α ρε

των σθ Χρι στε ε δι η γη σομαι εξ α ι δι

ου γαρ δο ξης συ υ να ι δι ον και εν υ πο στα

τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ θε νι κης α πο

γα στρος τοις εν σκο τει και σκι α σω μα τω

θεις α νε τειλας η η λι ι ος

ὠδὴ ς΄

Aλι ον πο ντο γε νες κη τω ον ε ντο

σθι ον πυρ της τρι η με ρα τα φης σθ τι προ

ει κο νι σμα ου Ι ω νας υ πο φη της α α

να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ως και προ πε πω το

ο ο α σι νης ε βο ο α θυ σω σοι με τα φω

νης αι νε σε ως Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ζ'

I τα μω θυ μω τε και πυ ρι θει ος ε ε ρω ς
 α ντι τατ το με νος το με εν πυρ ε δρο σι ζε
 τω θυ μω δε ε γε ε λα θε ο πνευ στω λο γι
 κη τη των Ο σι ων τρι φθο γγω λυ υ ρα α ντι
 φθε γγο με νος μϋ σι κοις ορ γαν οις εν με σω
 φλο γο ο ος ο δε δο ξα σμε ε νος των Πα τε
 ρων και η μων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φ ο ο γα δρο σι ζε σαν ο σι ρς δυ σ σε
 βεις δε κα τα φλε γε σαν Αγ γε λος Θε ου ο παν
 σθε νης ε δει ξε παι σι ζω αρ χι κη ην δε
 πη γην ειρ γα σα το τη ην Θε ο το κον φθο
 ραν θα να τϋ και ζω ην βλυ στα νϋ σαν τοις
 μελ πϋ σι τον Δη μι ρρ γον μονον υ μνϋ ϋ με
 εν οι λε λυ τρω με ε νοι και υ περ υ ψϋ μενεις

παν τας τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

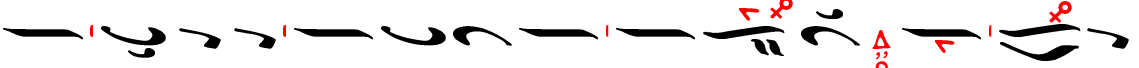
Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι
α φθορως Θεον Λογον τε κς σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυ νοο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι
α φθορως Θεον Λογον τε κς σαν την οντως
Θεοτοκον σε μεγαλυ νοο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την αδι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

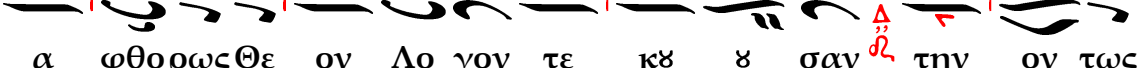
4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

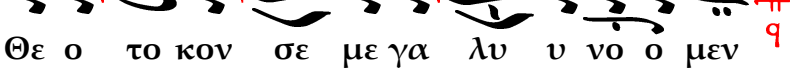
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

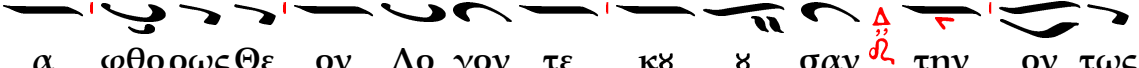
5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία. Ὡδὴ θ'.

A ι γε νε αι πα α σαι αι μα κα ρι ζο
 με εν σε την μο νην Θε ο το κον
N ε νι κη νται της φυ σε ως οι ο ροι εν
 σοι Παρ θε νε Α χρα ντε παρ θε νευ ει γαρ το
 κος και ζω ην προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η
 με τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να τον
 ζω σα σω ω ζοις αι ει Θε ο το κε την κλη ρο νο
 μι ι α αν σς ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων. (δύς)

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-Θ.

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

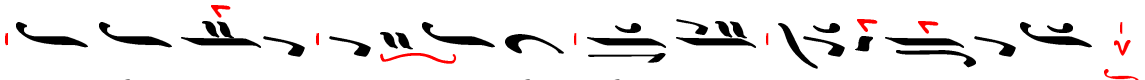

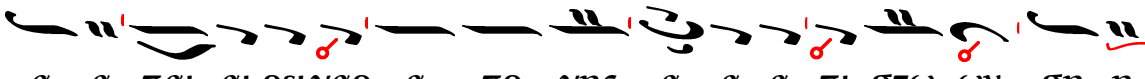

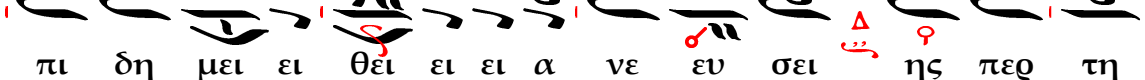
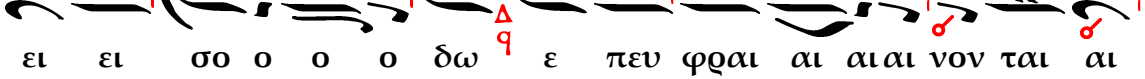
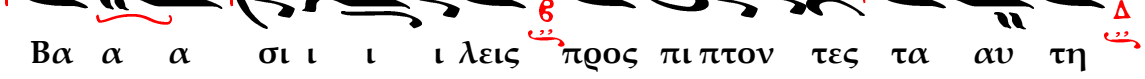
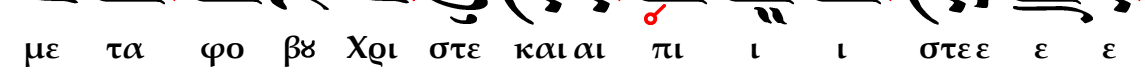

Α ι νει τε α αυ το ον πα αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἀγίας Εἰκόνης γ' εἰς δ'.

Ποίσις εὐφημιῶν. Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νης α αυ του
Π οι οι οι οισ οι γη γε νει ει ει εις ο ο ομ
μα α α α σι ε πο ψο ο με ε ε θα α
σθ ς τη η ην ει κο ο να ην τα των Α γγε ε

 ε ε λων στρα α τε ε ευ μα α α τα ^{Nησ} βλε πειν

 α δε ω ως υ υ υ δε δυ υ νη η η ην ται

 θε ι κω φω τι α στρα α α πτο με ε νην

 α α παι αι ρει γαρ α πο γης α α α πι στω ων ση η

 η με ε ε ε ρον και πο ο λιν προς Βα σι λι

 δα α α και λα ο ο ον ε ευ σε ε ε βη ε

 πι δη μει ει θει ει ει α νε ευ σει ης περ τη

 ει ει σο ο ο ο δω ε πεν φραι αι αι αι νον ται αι

 Βα α α σι ι ι ι λεις προς πι πτον τες τα αυ τη

 με τα φο βχ Χρι στε και αι πι ι ι στε ε ε

 ως

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ εν ^χ

 φαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

 εν χορ δαι αι αι και αι αι ορ γα α νω

Π^{Δι} οι οι οι αις οι χο ἰ κοι οι οι οι ψα α αυ
 σο ο ο ο μεν^θ της ει κο ο νο ο ος σθ ς
 Λο ο γε ε ε πα λα α μαις^Δ οι ρε ρυ πω με ε
 ε ε νοι τοι οισ πται αι αι σμα α α σι^{Νη} τθ α να
 μαρ τη η τθ ς ς Θε ς ς η η η η μων^{Δι} οι εν
 μο λυ σμοις τθ α α α προ σι ι τθ^Δ κα λυ υπ τει τα
 Χε ρθ βιμ τα α ας ο ψει εις τρε ε ε μο ο ο ον
 τα^θ ς φε ε ρει τα Σε ρα φιμ ο ο ο ραν τη ην
 δο ο ο ξα α α αν σθ^θ φο ο βω δθ ς λευ ει ει ει
 σοι κτι ι σις^Δ μη ςν κα α τα α κρι ι ι νης^Δ
 α να ξι ι ι ι ως σθ ς τη η η ην Μο ο ο ο ρθ
 φην^{Γα} Χρι ι στε ε ε την φρι ι κτη ην^{Δι} α σπα ζο
 με νθς η μας ε εκ πι ι ι στεε ε ε ως^Δ

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις·^Δ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ^Δ πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον^Δ

Π^{Δι} α α α λιν Δε σπο τι κη η η ης πα α α
 ρε ε ε ε στι πα νη γυ υ ρε ε ε ω ως
 θει ει α α α η με ε ρα ο γαρ εν υ ψι ι
 ι ιστοις κα α θη η η με ε ε ε νος νυν η μας
 σα φω ως ε ε ε πε σκε ε ψα α α α το δια
 της σεπ της αυ τδ ς ς ει κο ο νος ο α α νω τοις
 Χε ρβ βιμ ω ω ω α θε ε ω ω ω ρη η η η
 τος ο ρα α ται δι α γρα φης οι οι οις περ ω ω
 μοι οι οι ω ω ω ω ται Πα τρος α α ναρ χω ω ω
 δακ τυ υ λω μορ φω θει εις α αρ ρη η η τως
 καθ ο μοι οι οι οι ω σι ιν τη η η ν α α α αυ
 τδ ην πι στει και αι πο ο ο θω προ σκυ νδν τες α
 γι α α ζο ο ο με ε ε ε θα

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

Η^{Δι} των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα α υ
πα α α α αρ χυ υ υ σα και των Χε ρυ
βιμ ε ε εν δο ο ο ξο τε ε ρα και πα σης κτι
σε ω ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε ε ε ρα η δι
υ περ βαλ λυ σα α αν κα θα ρο ο ο ο ο ο
τη η η η τα της α ι δι υ Ου υ σι ι ι
ας δο χει ο ον γε ε ε γε ε ε νη με ε νη εν
ταις τυ Υι υ χε ερ σι ση με ροντην πα να γι αν
πα ρα τι ι ι ι θε ται αι ψυ υ χη ην και συν αυ
τη πλη η ρυ υ ται τα συ υμ πα α αν τα
α χα α α ρας και η μιν δω ω ρει ει ει
ται το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δ δο ξα εν υ

ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α Δ

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με

γα α λην σε δο ο ξαν Δ

Κ υ ρι ε βασι λευ ε πη ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Δ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νης Ι

η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα Δ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι

ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο

ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τε κο ο σμη Δ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων Δ ο κα θε με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας Δ

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ ε

ποι ειν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μ ο

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψ ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τ ες αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

 α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

 η η η η μα α α ας

καὶ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Tην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α
 γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν τωνπται σματων η
 μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ηυ δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχθρθ ο θεν ευ χα
 ρι ςωσβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμο ο ο ον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. (Ψθ' 1-2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Ἐξομολογείσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (Ψθ' 14)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. (οε' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτηρ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (μζ' 9)

Σωσον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (μέ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρεπτω σε νανθρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τῶ Α γι ῶ Πνε υ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου,
ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου. (ρζ' 2)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο

το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α

αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις

λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ
μοι; (ριε' 3)

Ε ν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας

εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο

το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α

αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις

λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μων'

Στίχ. γ'. ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. (ριε' 7)

Εν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε φυ λα ξας
εν τη Κοι μη σει το κοσ μον ου κα τε λι πες Θε ο
το κε με τε στης προς την ζω ην Μη τηρ υ πα α
αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε σβει αις ταις σαις
λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω
ων

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκια

ᾠχος Δι-θ

Την ααχραντον εικονα σε προσκυνημενα
γαθειαιτα μενοι συγχωρησιν των πταισμάτων η
μων Χριστε ο Θεος ββλησει γαρ ην δοκησας
σαρκι ανελθειν εν τω Σταυρω ινα ρυσης
επλασας εκ της δολειας του εχθρου οθεν ευχα
ριζως βοωμεν σοι χαρας ε πληρωσας τα παντα
ο σωτηρημων παραγενομενος εις το σωσαι
τον κοοοσμον

ᾠχος Παφ

Εν τη Γεννησει την παρθενιαν εφυλαξας
εν τη Κοιμησει το κοσμον ουκατελιπες Θεο
τοκε μετεστης προς την ζωην Μητηρ υπαα
αρχουσα της ζωης και ταις πρεσβειαις ταις σαις
λυτρουμενη εκ θανατου τας ψυχας η ημων'

και του αγιου του ναου

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.
(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ ἕως κγ' Αὐγούστου).

Ἦχος π̄ Δι-θ.

Την εν πρε σβει αις α κοι μη τον Θε ο το ο ο
ο ο ο κον και προ στα σι αις α με τα θε τον ελ
πι ι δα τα φος και νε κρω σις οκ ε κρα τη σεν
ως γαρ ζω ης Μη τε ρα προς την ζω ην με τε στη σεν
ο μητραν οι κη σας α ει παρ θε νο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος π̄ Δι-θ.

Αα γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Αγι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε ησον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον 15' Αὐγούστου.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα ὁμοίως.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξη').

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Στίχ. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ ἢ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Ἦχος ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

M η α πο στρε ε ψης το προ σω πο ον σα α

πο τϑ παι δο ος σϑ

Στίχ. α'. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ ἢ σωτηρία σου ὁ Θεὸς

α ντι λα βοι το ο μϑ

M ἡ ἀποστρε ε ψης το προ σω πο ον σϑ α

πο τϑ παι δο ος σϑ

Στίχ. β'. Ἰδέτωσαν οἱ πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐκζητήσατε

τὸν Θεὸν καὶ ζηησεται η η ψυ χη υμων

M ἡ ἀποστρε ε ψης το προ σω πο ον σϑ α

πο τϑ παι δο ος σϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(γ' 13 - δ' 5)

Τέκνον Τιμόθεε, οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ

εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν. ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς ξδ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται

ευ χη ε εν Ι ε ε ρϑ ϑ σα α α α λημ

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α

Στίχ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων

τῶν περάτων τῆς γῆς και των ε εν θα λα α ασ ση
 η μα α ακραν

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α α α α α

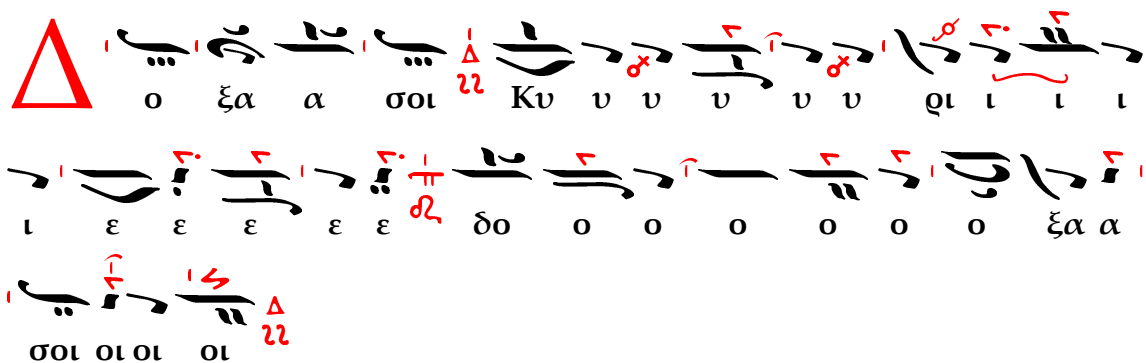
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

(θ' 51-57, ι' 22-24 καὶ ιγ' 22)

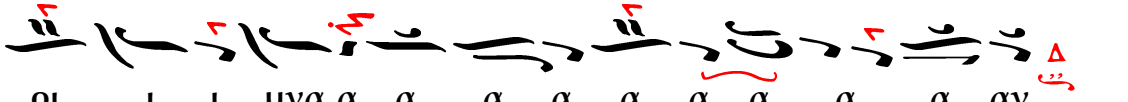
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐστήριξε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε; στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ οἶδατε ποίου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς· ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην. Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἔλεγε τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τίς ἐστίν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστίν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπε· μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφητῶν καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ᾔκουσαν. Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

Ἦχος ἰ' Δι. ς

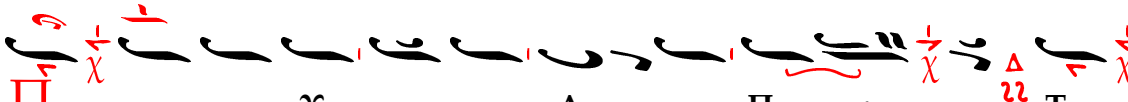
Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. ς

 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇ ϝ

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὕἱον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἷς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονερινθησισιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προσ τον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι ^χ στοις ^Δ₂₂

^χ ^Α μη η η ην ^Δ₂₂

^χ ^Α μη η η ην ^Δ₂₂

^χ Σε υ μνου ου ^χ ^Δ₂₂ ^χ μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ^Δ₂₂ ^χ Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η ^χ μω ω ω ων ^Δ₂₂

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος ^Θ_{Δι}

^Δ_ι ^Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει εν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

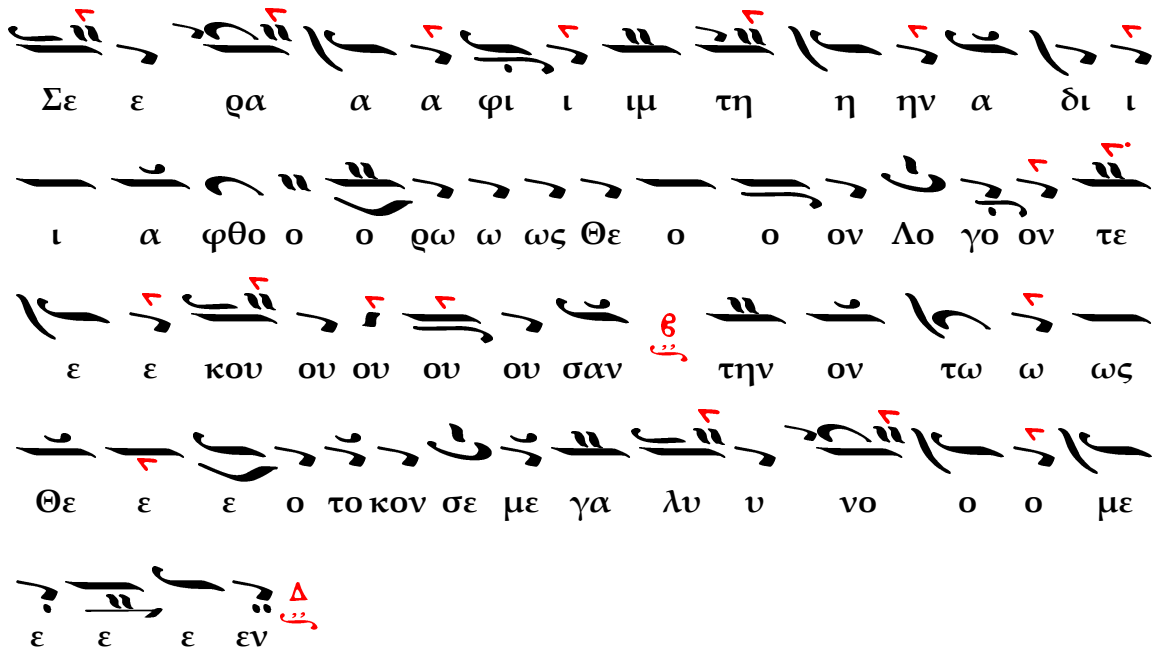
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν ^Δ₂₂ των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

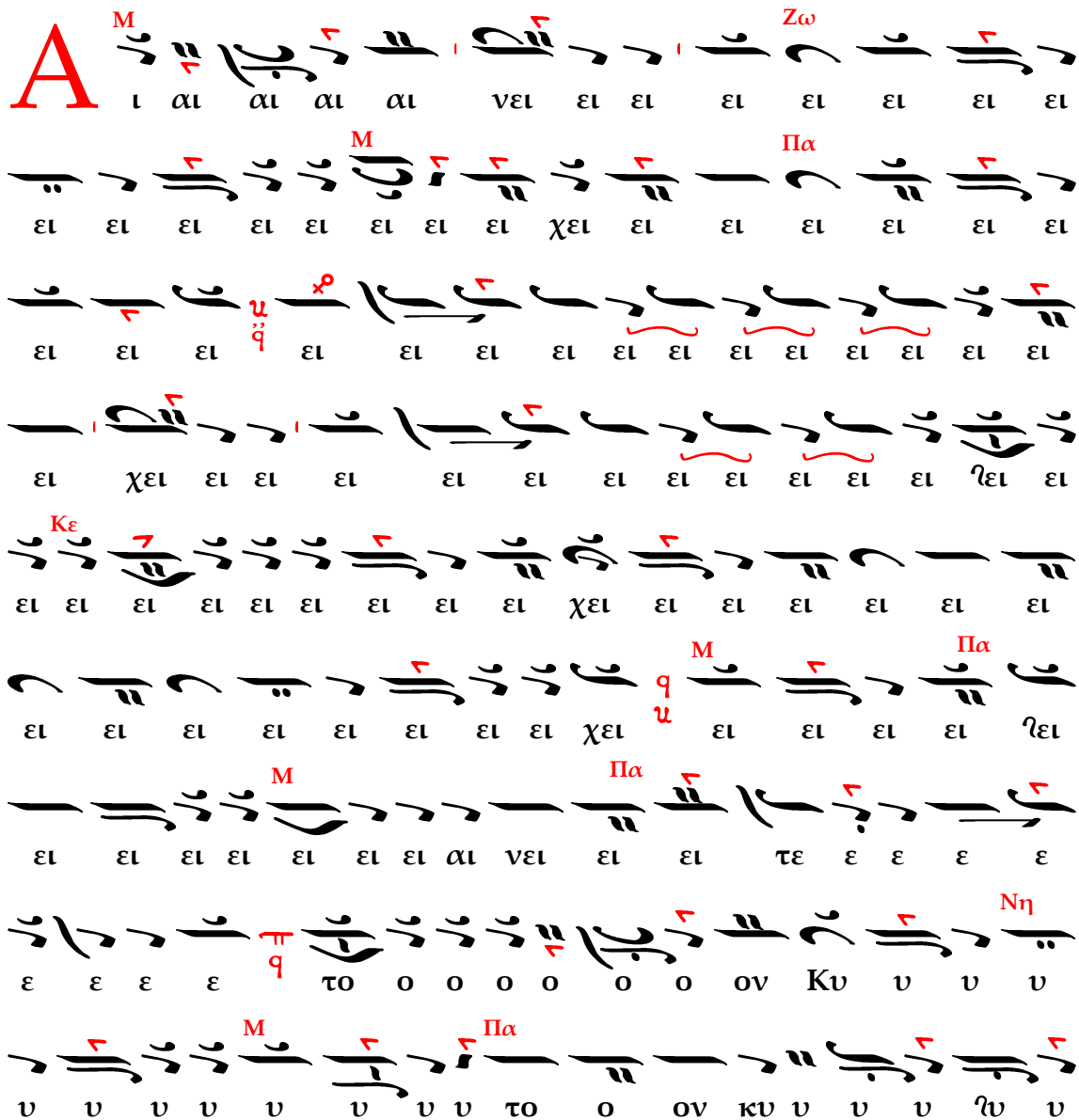
ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως ^Δ₂₂ των

 Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου ου σαν ^ε την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν ^Δ

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

A^M ι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ^u ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
Κε ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει χει ^u ει ει ει **Πα**
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ^u ει **Πα** ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

^{Πα} ^{Δι}

^{Πα}

^{π q}

Ἦχος Δι-θ

Ε

^ε

^ε ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Π

^ε

^Δ

^ε

^Δ ^ε

 Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

 λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

E ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ᾠ ευ λο γη με

 νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ᾠ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τᾰ νυν και ε ως

 τᾰ αι ω ω νο ο ος